

Sygn. akt **IX Ko 86/20**

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Kluz (spr.)**

Sędziowie: SSO Monika Popielarska

SSO Grzegorz Fidrysiak

Protokolant: protokolant sądowy N. T.

po rozpoznaniu w sprawie **A. K.**

podejrzanego o czyny z **art. 231 §1 kk w zb. z art. 217 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk**

zażalenia obrońcy podejrzanego

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lutego 2020 r.

w przedmiocie zawieszenie komornika w czynnościach

na podstawie art. 437 §1 kpk w zw. z art. 18 ust. 3 ustawy o komornikach sądowych

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Ministrowi Sprawiedliwości do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne jest, iż zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o komornikach sądowych, wszczęcie przeciwko komornikowi postępowania o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe, co do zasady stanowi przesłankę do obligatoryjnego zawieszenia tego komornika w czynnościach. W realiach niniejszej sprawy Minister Sprawiedliwości powołał się jedynie na informację Prokuratora Rejonowego Prokuratury Rejonowej G. w G., zgodnie z którą komornikowi A. K. w sprawie o sygn. (...) przedstawiono zarzuty popełnienia w dniu 19 czerwca 2017 r. czynów zabronionych kwalifikowanych z art. 231 §1 kk, a więc umyślnych przestępstw ściganych z urzędu. Do zażalenia dołączono jednakże prawomocne postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G. (z dnia 30 marca 2018 r., sygn. (...)), którym umorzono śledztwo m.in. w sprawie przekroczenia w dniu 19 czerwca 2017 r. przez komornika A. K. uprawnień w związku z realizacją czynności na szkodę M. S. i M. K.. Ten materiał dowodowy nie był przedmiotem analizy Ministra Sprawiedliwości. Wynika zaś z niego ważka okoliczność, która powinna zostać rozważona pod kątem, czy przedmiotem postępowania o sygn. (...) nie był ten sam czyn, co do którego komornikowi A. K. postawiono zarzuty w sprawie (...). W razie bowiem pozytywnego rozstrzygnięcia tej kwestii, stanowiłoby to negatywną przesłankę procesową z art. 17 §1 pkt 7 kpk, co w konsekwencji prowadzić musiało by do wniosku, że obligatoryjna przesłanka zawieszenia komornika w czynnościach nie jest spełniona.

Powyższe prowadzi do wniosku, iż zaskarżone postanowienie nie zostało wydane w oparciu o wszystkie istotne okoliczności sprawy, co skutkowało musiało jego uchyceniem i przekazaniem do ponownego rozpoznania.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.